

Kort om Kammeradvokatordningen

Den danske Stat har i en række år haft en aftale med Poul Schmith/Kammeradvokaten (Kammeradvokaten) om levering af juridiske tjenesteydelser. Den nuværende Kammeradvokataftale trådte i kraft i januar 2015.

1. FORMÅL MED KAMMERADVOKATAFTALEN

Aftalen skal give ministerier og øvrige statslige institutioner en nem og stabil adgang til juridiske ydelser af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser og på tidssvarende og gennemsigtige vilkår. Aftalen skal give staten mulighed for at udnytte de tværgående faglige synergier, der opstår, når statens advokatopgaver som udgangspunkt løses samme sted, ligesom aftalen skal bidrage til ensartethed i sagsbehandlingen til gavn for retssikkerheden.

2. HOVEDPUNKTER I KAMMERADVOKATAFTALEN

- Kammeradvokaten har pligt til at levere juridisk rådgivning på et højt fagligt niveau og skal udnytte tværgående synergier og inddrage den viden, som er opnået ved løsning af tidligere opgaver for staten.
- Løsning af opgaver skal tilrettelægges på den mest effektive, omkostningsbevidste og tidsvarende måde.
- Kammeradvokaten er forpligtet til at tage alle opgaver for staten og kan ikke rådgive private kunder på områder, hvor der nærliggende kan opstå en interessekonflikt med staten.
- Kammeradvokaten skal vederlagsfrit levere kortvarig rådgivning til staten.
- Der er fastlagt faste timepriser, som er offentligt tilgængelige, og i timepriserne er indregnet alle bagvedliggende kapacitets- og støtteomkostninger.
- Der skal udarbejdes udførlige salæroverslag på alle sager med et forventet salær på over kr. 35.000, og der er krav om detaljerede fakturaer, hyppig afregning, løbende rapportering samt udarbejdelse af statusrapporter for sager over kr. 100.000.

- Finansministeriet skal have en årsberetning hvert år. Der er aktindsigt i alle fakturaer.
- Timepriserne skal benchmarkes med markedet mindst hvert femte år af en uafhængig tredjepart. Staten har ingen pligt til at aftage juridiske ydelser fra Kammeradvokaten og har heller ingen pligt til at aftage en bestemt mængde af ydelser fra advokatfirmaet. Staten er som konsekvens heraf selvfølgelig helt frit stillet i forhold til selv at kunne varetage juridiske opgaver.
- Staten/de enkelte myndigheder kan gøre brug af andre advokater, i de tilfælde hvor de tværgående faglige synergier ikke gør sig gældende med særlig vægt. Dette kan ske på enkeltsagsniveau eller på fagopdelte eller geografisk opdelte kontrakter.